Aan Anna Maria van Schurman

7 oktober 1667

m: Den Haag, KB, ms. KA 44, nr. 504; **c**: *ibid*., ms. KA 45, f. 177r; **d**: Worp, *Briefwisseling*, 6620.

Fallo fidem, virgo mea, et ille ego qui cum tibi, tum patriae universae non semel sum pollicitus huiusmodi nugis amplius non fore molestum, ecce, *κατὰ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα ἐπιστρέφω*. Me autore tamen non est factum, ut luci publicae exponeretur hoc Poemation. Amicis ita placuit, et quidem pro imperio, nemine satis hoc considerane, ut, cum aetate labascunt vires, necessario *τὰ ἔσχατα τῶν πρώτων χείρονα* fieri. Quidquid eius sit, nefas ego duxi aliquid meum aliunde tibi quam ab autore obvenire. Explica hic et applica totam humanitatem tuam, et interturbantem tot tua longe potiora studia qua soles benevolentia admitte. Vale, saeculi et nostrum decus a semper tuo, qualem nosti, C[onstantino] Hugenio. 7 Octob[ris] 1667.

1 ille ego: *supra lin.* **m** **2** nugis ⟦o[mn]i[n]o⟧ amplius **m** **3** ut ⟦hoc⟧ luci **m** **5** aetate ⟦vir⟧ labascunt **m** **6** *χείρονα* ⟦futurum⟧ fieri **m** || Quidquid ⟦attinet⟧ eius **m** **7** inter⟦pellantem⟧turbantem **m** || longe: *sup. lin.* **m** **8** benevolentia ⟦benef⟧ admitte **m** **8-9** Vale ... Hugenio: *om.* **d** **8** decus ⟦ab⟧ a **m** || semper: *sup. lin.* **m**

Ik breek mijn woord, mijn vrouwe, ik die meer dan eens aan u en aan het hele vaderland heb beloofd niet langer een lastpost te zijn met die rijmelarij van me.[1] Zie, *het voorbeeld van de waarheid volgend, kom ik terug op mijn eigen braaksel*.[2] Toch is het niet op mijn initiatief gebeurd, dat dit gedicht het licht zag.[3] Mijn vrienden verlangden het; ja, hun wil was wet, en niemand die er voldoende rekening mee hield dat, terwijl de krachten met de jaren afnemen, *de laatste resultaten* noodzakelijkerwijze *niet meer het niveau halen van de eerste*.[4] Wat er ook van weze, ik achtte het onvergeeflijk dat u iets van mij in handen zou krijgen langs een andere weg dan via de auteur zelf. Sla dus dit boek open, ontvouw al uw beminnelijkheid en sta me toe met de welwillendheid die u eigen is, dat ik u stoor in uw veel belangrijkere

[1] Zie, bijvoorbeeld, Worp, *Gedichten*, dl. III, p. 313 (Latijn, 28 april 1644) en dl. 6, p. 237 (Nederlands, 28 december 1657).
[2] Huygens parafraseert 2 Petrus 2:22.
[3] Het gedicht *De Zee-straet van 's-Graven-hage op Schevening*, zie n. 71.
[4] Dit is geen citaat, maar komt van Huygens zelf.

© Huygens ING-website
Bewerkt, getranscribeerd en vertaald door Jeanine De Landtsheer.
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/6620

bezigheden.[5] Het ga u goed, parel van onze tijd en ons vaderland. Dat wenst u Constantijn Huygens, die, zoals u hem kent, altijd de uw dienaar is. 7 oktober 1667.

[5] Een zinspeling op het feit dat Van Schurman na de dood van haar broer in 1664 steeds meer tijd en aandacht ging wijden aan Jean de Labadie en diens streven naar een ‘nadere reformatie’.

© Huygens ING-website
Bewerkt, getranscribeerd en vertaald door Jeanine De Landtsheer.
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/6620